

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Hussein Mohamad Hussein

Žalovaný orgán: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Předběžné otázky

- 1) Vede nedodržení lhůty stanovené podle čl. 5 odst. 2 nařízení 1560/2003⁽¹⁾ (prováděcí nařízení) pro odpověď (žádost o nové posouzení) v případě, že dožádaný členský stát zamítl žádost o převzetí podle čl. 21 odst. 1 nařízení č. 604/2003 (nařízení Dublin III)⁽²⁾ ve stanovené lhůtě, k přechodu odpovědnosti na dožadující členský stát, pokud dožadující členský stát podal nejprve ve stanovené lhůtě žádost o převzetí ve smyslu čl. 21 odst. 1 prvního pododstavce nařízení Dublin III a na základě (dodatečných) šetření je dožádaný členský stát určen jako členský stát odpovědný podle kritérií uvedených v kapitole III nařízení Dublin III?
- 2) Může dožádaný – a podle kritérií uvedených v kapitole III nařízení Dublin III odpovědný – členský stát účinně vyhovět žádosti o převzetí podle čl. 21 odst. 1 nařízení Dublin III i tehdy, pokud lhůta k odpovědi stanovená v čl. 22 odst. 7 nařízení Dublin III již uplynula a dožádaný členský stát již předtím ve stanovené lhůtě žádost o převzetí odmítl?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1560/2003 ze dne 2. září 2003, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 343/2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států (Úř. věst. L 222, 5.9.2003, s. 3).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (přepřevzaté znění) (Úř. věst. L 180, 29.6.2014, s. 31).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne
24. listopadu 2017 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) v. Azienda Napoletana Mobilità
SpA**

(Věc C-659/17)

(2018/C 052/30)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Odpůrkyně: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Předběžné otázky

Je rozhodnutí Evropské komise č. 2000/128/ES ze dne 11. května 1999⁽¹⁾ použitelné rovněž na zaměstnavatele vykonávající činnost související s místní hromadnou dopravou – v zásadě v nesoutěžním režimu z důvodu výlučnosti poskytované služby – kteří měli prospěch z úlev na sociálních příspěvcích v návaznosti na uzavření smluv o odborném výcviku a pracovních smluv ode dne vstupu zákona č. 407 z roku 1990 v platnost, a sice v projednávaném případě v období od roku 1997 do května 2001?

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 11. května 1999 o režimu podpor poskytnutých Itálií na opatření ve prospěch zaměstnanosti [oznámené pod číslem C (1999) 1364] (Úř. věst. L 42, s. 1).